

'Het leven werd steeds duurder. En ik verdiende geen geld. Ik zei: "Als mijn stem kan inspireren om daadwerkelijke verandering in mijn land te brengen, waarom niet?"

Dit zijn de woorden van Dorgelesse uit Kameroen. De groeiende armoede in haar land motiveerde haar om te gaan demonstreren. Nooit eerder had ze meegelopen in een demonstratie. En mogelijk zal ze dat ook nooit meer doen, want de prijs die ze ervoor moest betalen, was enorm: Dorgelesse werd opgepakt, beschuldigd van 'rebellie' en tot 5 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

We realiseren ons misschien niet dat demonstreren een mensenrecht is. Dat het een van de fundamenteën is van de democratische rechtsstaat. Dat vrouwen in óns land mogen stemmen, dat een werkdag hier 8 uur duurt, dat mannen kunnen trouwen met mannen, en vrouwen met vrouwen... Deze rechten werden pas gerealiseerd nadat mensen ervoor de straat opgingen. Demonstraties hebben bijgedragen aan historische maatschappelijke verbeteringen. In Nederland én in andere landen. Maar in veel landen wordt het demonstratierecht helaas niet gerespecteerd. Kijk naar wat Dorgelesse in Kameroen overkwam.

En ook in Nederland staat het recht om te demonstreren onder druk. Ook al verlopen verreweg de meeste demonstraties hier zonder problemen, toch worden ze soms gezien als een risico voor de openbare orde. Dan krijgen de demonstranten beperkingen opgelegd en worden bijvoorbeeld protestborden ingenomen of wordt de demonstratie verplaatst.

Tijdens Amnesty's wereldwijde schrijfactie Write for Rights vragen we dit jaar aandacht voor mensen die vervolgd worden of in de gevangenis belanden omdat ze vreedzaam voor hun rechten demonstreerden. Mensen die niets misdaan hebben, maar toch zijn gestraft.

Sinds de oprichting van Amnesty International, iets meer dan 60 jaar geleden, blijkt het schrijven van brieven naar machthebbers nog steeds een briljant actiemiddel. Zij schrikken terug als ze massaal door gewone burgers van waar ook ter wereld op de vingers worden getikt omdat ze mensen onrechtvaardig behandelen. Een bombardement aan brieven maakt indruk en dwingt wetshandhavers mensen eerlijker te behandelen. Want niemand wil te boek staan als onderdrukker, folteraar of tiran.

'Toen ik ten onrechte gevangengezet was, gaven jullie brieven me veel hoop. Jullie vroegen de regering van Guatemala om mij vrij te laten. Nu ben ik vrij. Ik ben ieder van jullie erg dankbaar', liet Bernardo Caal Xol ons weten. Drie maanden nadat we vorig jaar tijdens Write for Rights voor hem schreven, werd deze milieuactivist uit Guatemala vrijgelaten. Dáár doen we het voor!

Alleenstaande moeder Dorgelesse hoopte op verandering. Als kostwinner rustte er een zware last op haar schouders. Ze had een eigen kapperszaak, maar ze had het niet makkelijk. *'Er waren dagen dat er geen klanten waren',* vertelde ze. *'Ik kon niet opgeven, want ik moest de medicijnen betalen van mijn zoon, de medicijnen van mijn moeder, de schoolkosten van mijn zoon...'*

Dorgelesse vroeg de autoriteiten om de armoede in haar land aan te pakken. Nu zit ze gevangen. Daarom voeren we actie voor haar. Zij verdient onze steun, net zoals de andere mensen die dit jaar tijdens Write for Rights centraal staan.

Laat je inspireren door hun aangrijpende verhalen. Laat weten dat je onrecht niet accepteert.

Laten we gaan schrijven.